

Тамниці Спаського пагорбу

Спаський пагорб у Миколаєві мабуть так би й залишався лише пагорбом, якби не люди – будівники міста, які взялися облаштувати територію півострова між Бугом та Інгулом. Серед них яскраво зіркою вирізняється історична постать адмірала Грейга.

Олександр Грейг – син шотландського дворянина, видатного флотоводця Самуїла Грейга народився, як кажуть у них на батьківщині у Британії «із срібною ложкою у роті». Він походив з найвищих верств військової знаті і ще при народженні йому відразу було даровано чин мічмана імператорського флоту. Але життя юнака зов-

Замок під зорями

сім не було легким і безтурботним. Змалечку він був пов'язаний з морською службою, пройшов сувору школу морських подорожей і жорстоких морських баталій. Він отримав блискучу освіту, пройшов усі щабелі військової кар'єри і став не лише справжнім «морським вовком», але й серйозним вченим, математиком і астрономом.

Кожна людина має якусь зародкову чин мічмана імператорського флоту. Але життя юнака зов-

Карл Кнорре – перший директор Миколаївської астрономічної обсерваторії.

мірала Грейга була астрономія. Славного «морського вовка» тягнуло до зірок і він міг годинами спостерігати зоряне небо. Коли Олександра Грейга призначили військовим губернатором Миколаєва і командувачем Чорноморського флоту, він прибув до нашого міста і невдовзі наказав перебудувати дім головного командира (у цьому домі зараз музей суднобудування і флоту) таким чином, що прямо у

Олександр Грейг – військовий губернатор Миколаєва і головний командир Чорноморського флоту.

центрі будівлі виросла висока прямокутна вежа під куполом (спершу її не було). На цьому імпровізованому піднебесному майданчику над домом він облаштував власну обсерваторію.

Але згодом й цього йому здалося замало. Він задумав створити у Миколаєві першу в імперії морську астрономічну обсерваторію. Проект був цілком новим, достатньо складним і коштував чимало

Обсерваторія у наш дні.

грошей, але імператор оцінив значення такого кроку і дав добро на побудову обсерваторії.

Обсерваторії потрібна висота! Не дивно, що місцем для її будівництва було обрано той самий Спаський пагорб, який височів над усіма навколишніми землями. Будівництво почалося у 1821 році і тривало декілька років (офіційно завершено у 1829 році).

Першим директором обсерваторії було призначено Карла Кнорре – молодого вченого астронома походженням з прибалтійських німців. Кнорре сумлінно виконував свої обов'язки і працював на цій посаді цілих п'ятнадцять – 50 років. Маючи у своєму розпорядженні сучасну обсерваторію, обладнану усіма необхідними інструментами, він поринув у науку, став видатним

вченим, автором фундаментальних наукових робіт з астрономії.

Окремого розгляду потребувала б сама будівля Миколаївської астрономічної обсерваторії, адже це справжнє диво науки і архітектури, але формат газетної статті не дозволяє це зробити. Скажемо лише, що будівля має складну конструкцію у декілька поверхів з власною системою водозбору, з глибоченними підвалами у яких підтримується постійний рівень температури і вологості. За своїм виглядом вона скоріше нагадує середньовічний замок, а ніж науковий об'єкт. Тут зберігаються еталони мір і ваги. У холі обсерваторії створено своєрідний музей, експонатами якого є дивовижні старовинні астрономічні інструменти. Є в обсерваторії і власна бібліотека,

якій зберігаються чимало старовинних наукових трактатів з астрономії, вік яких вимірюється не роками, а вже століттями. Цікаво, що за всі роки свого існування, не дивлячись на війни, революції, зміни державного ладу, обсерваторія жодного разу не припиняла своєї роботи. Навіть за часів окупації міста під час Другої Світової війни вона працювала: виміри, які проводить обсерваторія, потрібні усім.

Ще один цікавий момент: у XIX і на початку XX століття у мешканців міста ще не було електронних годинників, та й механічні хронометри зустрічалися не часто. Як зорієнтуватися у часі? Тут на допомогу городянам приходила астрономічна обсерваторія. Рівно опівдні з головної башти обсерваторії у небо на тонкому канаті піднімали повітряну кулю, яку було видно звідусіль. Побачивши цей сигнал, черговий морського порту підніс вогонь до гармати й над місцем басовито лунав потужний гарматний постріл. Полудень! Це було давно, але й у наш дні Миколаївська обсерваторія залишається реально діючим науководослідним інститутом, має саме сучасне обладнання, проводить астрономічні спостереження і виміри. Вона підключена до мережі астрономічних спостережень на планеті Земля і є невід'ємною ланкою цієї всесвітньої системи.

Євген Парамонов.

Миколаївська астрономічна обсерваторія. Старовинне креслення.

Театральна осінь

На сценах Миколаєва – «Мельпомена Таврії»

В Миколаївському академічному театрі відбулося урочисте відкриття XXVI Міжнародного театрального фестивалю «Мельпомена Таврії». Фестиваль триває з 7 до 16 вересня у Херсоні та Миколаєві – сцени Миколаївського академічного художнього драматичного театру, Миколаївського національного академічного українського театру драми та музичної комедії, Миколаївського академічного обласного театру ляльок, ДОФ Центру та Миколаївського фахового коледжу культури і мистецтв Миколаївської обласної ради. Гасло цьогорічного фестивалю #культура_відродження.

Театральна програма включатиме 29 вистав, 5 з яких будуть показані в Херсоні, 21 в Миколаєві та 2 в Києві, а також у польському місті Легниці пройде спеціальний показ від театру-друга фестивалю. Участь у «Мельпомені Таврії» беруть місцеві театри, театральні та творчі колективи з різних куточків України: Києва, Львова, Одеси, Луцька, Запоріжжя, Дніпра, Кривого Рогу, Мукачева і навіть з окупованого Маріуполя.

Завершиться фестиваль у столиці на сцені Національного академічного драматичного театру ім. І. Франка виставами-спільними проектами ХОАМДТ ім. М. Куліша з МАХДТ «Котигорошко проти вікінгів» та «Катерина». Про це йшлося на прес-конференції організаторів фестивалю, яка передувала його відкриттю.

Перший день XXVI Міжнародного театрального фестивалю «Мельпомена Таврії» розпочався на великій сцені Миколаївського академічного художнього драматичного театру з вражаючої пластичної драми «Катерина» за мотивами поеми Тараса Шевченка, авторства С. Павлюка. Спільний проєкт Миколаївського драматичного театру та Херсонського театру ім. М. Куліша став справжньою культурною подією.

Глядачі, затамувавши подих, спостерігали за тим, як перед ними розгорталася історія Катерини не лише в часи Кобзаря, але й сучасну реальність. Пластика акторів, музика, атмосфера на сцені злилися в неповторне художнє полотно, що викликало хвилю емоцій. Кульмінація вистави, де перепліталися теми кохання, зради та людського горя, змусила багатьох глядачів не стримати сліз. Символічні сцени українських обрядів додали виставі національного колориту, а переживання головних героїв не залишили байдужим жодного з присутніх у залі. Потужний старт фестивалю захопив увагу глядачів. Емоції від постановки ще не встигли, а публіка,

сповнена передчуттями нових відкриттів, вже з нетерпінням очікує наступних вистав.

Також в перший день «Мельпомени Таврії» у захищеному приміщенні ДОФу виступив Запорізький театр «СВІЯ» з театром свідків «Скалічені і сильні». Діти 13-18 років говорили враженим глядачам про війну України з «орками 21 століття». Говорили лише прожите та побачене власними, дитячими очима – слово в слово... «У цій драмі немає традиційного, «кіношного» протистояння добра та зла – є лише констатація «голих фактів» пережитого. Є глибока, глибинна, замаскована під норму трагедія. Війна розірвала дитячі життя на шматки, як папір, який утилізують, бо він більше не потрібний. А вони малювали на цьому папері – своє життя! Війна калячить їхні душі, але душі від цього стають лише світлішими, бо вони навчилися їх лувати. Кожен з них зник жити зі своєю втраченою, хоча б від втрати відчуває шоківиліни... Біль робить їх – лише сильнішими!» – про це розповів відомий миколаївський фотохудожник Ігор Смирнов.

Наша довідка. «Мельпомена Таврії» – міжнародний театральный фестиваль, заснований у 1999 році, який щорічно попри всі труднощі проходить у Херсоні.

У межах фестивалю відбувається конкурсний перегляд театральних прем'єр. Традиційними є наради директорів театрів України, міжнародні режисерські конференції, творчі зустрічі драматургів, майстер-класи, літературні симпозиуми, вулична хода, гала-концерти та театральні капусники.

За 25 років існування на фестивалі було показано 516 вистав, його відвідали близько 230 театрів зі 100 міст більш, ніж 20 країн світу. Зокрема, приймали участь творчі

колективи з Білорусі, Угорщини, Польщі, Румунії, Молдови, Португалії, Грузії, Азербайджану, Латвії, Литви, Ізраїлю, Франції, Болгарії, Туреччини, Австрії, Німеччини, Вірменії, Японії, США та інших.

Президент фестивалю – генеральний директор-художній керівник Херсонського обласного академічного музично-драматичного театру ім. М. Куліша, народний артист України Олександр Книга. **Інф. редакції.**

Вдячні за підтримку

Благодатні землі Миколаївщини та її мешканці все частіше стикаються з проблемами водопостачання. Проблема з водопостачанням ще гостріше постала після повномасштабного вторгнення загарбницької військ російської федерації та створення екологічної кризи через знищення загарбниками систем водопостачання в багатьох територіальних громадах Миколаївської області. З нестачею питної води стикнулася і Софіївська громада Баштанського району Миколаївської області, де без води залишились більше 21 тисячі мешканців. Але цілеспрямовано та вчасно надане обладнання для водоочищення та навчання співробітників РОВР на учбовій базі Федерального агентства технічної допомоги Федеративній республіці Німеччини (ТНВ, Technisches Hilfswerk) надало можливість

Регіональному офісу водних ресурсів оперативно втрутитись та вирішити проблему постачання питної води мешканцям Софіївської громади. Техніка виробництва Kärcher знайома всім своїми мийками, висосами підмітальними машинами технічного призначення, але є унікальні вироби – водоочисні станції Kärcher WTS, які в своїй професійній діяльності використовують співро-

бітники РОВР. Фахівці РОВР почали співпрацю з травня 2023 року. За запрошенням партнерів з Німеччини було направлено досвідчених працівників для отримання теоретичних та практичних навичок ефективного використання водоочисної станції Kärcher WTS. За результатами навчання та складання іспитів фахівці з України (єдині в нашій державі) отримали право використовувати водоочисну станцію Kärcher WTS для оперативного забезпечення питною водою населення, яке потерпає через її нестачу. Для забезпечення питною водою населення Миколаївщини Регіональному офісу водних ресурсів Федераль-

ним агентством технічної допомоги Федеративної республіки Німеччини було передано: водоочисні станції Kärcher WTS, автомобілі для їх транспортування, різні реактиви для здійснення попереднього очищення води, генератори, ємності для зберігання очищеної води тощо. А для контролю за якістю води, яка передається населенню та кожній надано переносні лабораторії для проведення операційного контролю води щодо відповідності її діючим нормам нашої держави. Завдяки наданому водоочисному обладнанню ТНВ працівникам РОВР вдалося забезпечити мешканців громади питною водою, а саме:

- 2023 рік Снігурівка – понад 500 м3 води належної якості;
- 2024 рік Софіївська громада – понад 1000 м3 та робота ще триває.

Регіональний офіс водних ресурсів у Миколаївській області висловлює слова щирої вдячності Федеральному агентству технічної допомоги Німеччини (ТНВ, Technisches Hilfswerk) за надану гуманітарну допомогу, завдяки якій вже більше 21 тисячі населення Миколаївщини забезпечено якісною питною водою.

З повагою та надією на подальшу допомогу і співпрацю начальник РОВР у Миколаївській області, Наталія Жадан.

Щоби пам'ятали

7 вересня мало би виповнитися Юрію Івановичу Макарову. Людині-легенді; людині-суднобудівнику найвищого гатунку; людині, розробкам якого досі задіють світові будівельники кораблів. А ще – він людина-велич для Миколаєва. Лише уявіть, на ЧСЗ, як очолював Макаров, працювало 30 тисяч працівників. Множте, як мінімум, на 3+.

Ще множте. Адже саме Макаров завжди опікувався, де і як живуть його працівники, саме за його ініціативою будувалися лікарні, школи, дитсадки. Мікрорайон «Намив»! Це була його ідея і його втілення. Перші квартири надавалися саме працівникам ЧСЗ. На зустрічі, яка відбулася в Музеї суднобудування та флоту удова Юрія Макарова Надія Лаврентівна прочитала спогади майстра ЧСЗ, який загадав юного Юрія. «Прийшов такий собі хлопчина-очкарик в штанях-дудочках. Типу, буду у вас працювати. Відразу зрозумів, що хлопець тижня не протримається», – загадує «чорноморець».

А «хлопець» протримався. Єдиний запис в трудовій книжці про місце роботи Юрія Макарова був «Чорноморський суднобудівний завод», де він пропрацював

Єдиний запис в трудовій

з майстра цеху до Генерального директора. Миколаєві просто тримався на ЧСЗ. А ЧСЗ тримав Макаров. Під керівництвом Юрія Івановича побудовано понад 500 пасажирських, рибпромислових, науководослідних суден, військових кораблів. Серед унікальних суднобудівних шедеврів часів Юрія Макарова – науководослідне судно «Академік Сергій Корольов», завдяки цьому судну вдалося всебічно вивчити інфраструктуру сумнозвісного лайнера «Титанік». Авіаносці – вищий пілотаж інженерно-суднобудівної думки. На рахунок Юрія Івановича перший військовий корабель незалежної України «Славутич».

В роки управління заводом Ю.І.Макаровим здійснено комплексну реконструкцію заводу. Завдяки цьому ЧСЗ став унікальним судно- та машинобудівним підприємством другої половини XX ст., що мало значну автономність, можливість будувати судна, виробляти продукцію суднового машинобудування, металургію, сільськогосподарського призначення. Великим досягненням у суднобудуванні

періоду, дописи у Вікіпедії. Його іменем названо унікальний сухогруз, побудований на заводі «Океан» та буксир, побудований на заводі «Нібулон».

У музеї суднобудування і флоту на заході, присвяченому пам'яті видатного суднобудівника, перед присутніми виступили Макарова Надія Лаврентівна – дружина Юрія Івановича Макарова, Горбуров Євген Григорович – кандидат історичних наук, депутат Миколаївської обласної ради, Сергій Вікторович Шанайцев, ветеран Чорноморського суднобудівного заводу.

Трусов Валерій Миколайович, заступник начальника ковальсько-пресового цеху, ветеран ЧСЗ, презентував альбом про ковальсько-пресовий цех ЧСЗ, найстаріший цех у заводі, та передав альбом до музею. Учасники презентації переглянули документальний фільм Федора Бондара «Юрій Макаров» із серії «Зустріч миколаївців», створений у Миколаївській ОДТРК.

Олена Івашко.

Переможна виставка

У блакитній залі Миколаївського академічного художнього драматичного театру триває виставка авторських ляльок Олени Маркітан під назвою «Переможемо!» Час від часу відома українська майстриня, художниця, викладачка дитячої художньої школи показує нашому місту свої роботи – лялькові вернісажі. Головним персонажем нової виставки став святий, мученик, воїн Юрій Зміборець, або Георгій Переможець.

Образ «Зміборця» вона задумала ще на початку 2024 року. Згодом виникла ідея і самої «переможної» виставки. Адже всі її численні, зроблені в минулі роки ляльки-україночки, вдягнені у народні костюми, а також янголи-охоронці України та дитячі персонажі (тобто наше майбутнє) – це все укладалося в рамки експозиції з такою прекрасною назвою – «Переможемо!»

Святий Юрій Зміборець – образ одного з найбільш шанованих та популярних святих воїнів у християнській традиції. Він є однією з найвідоміших постатей в християнському світі, бо вважається покровителем військових, армії, захисників вітчизни та знедолених. Зазвичай на іконах святого зображують у давньоримському військовому одязі, але Олена одягла свого героя у козацьке вбрання. Так вона прагнула показати: Юрій уособлює нашу героїчну українську армію і, вбиваючи списом змія, стверджує віру України в Перемогу.

А «до пари» воїну авторка зробила ляльку в образі молодої жінки з дитиною на руках. Це було символічно – Олена створювала малечу, а думала про свого тільки-но народженого онука.

Малюючи простягає руку до іграшки-півника... І тут знову – символ.

У квітні 2022 року соцмережі України облетіла світлина: на ку-

Ляльки Олени Маркітан: паралельний світ, в якому живуть добро і щастя

хонній шафці, яка вціліла на стіні будинку після обстрілів Бородянки, користувачі інтернету впізнали керамічного півника з Василькова. Один з художників Васильківського майолікового заводу Сергій Денисенко розповів, що це – робота подружжя Валерія та Надії Протор'євих. Отже вцілілий півник став символом незламності українського народу.

В ляльковій авторській колекції Олени Маркітан, яка налічує вже біля 70 ляльок, є дві солідні за кількістю серії – «Янголи» та «Українська серія». «Українська» почалась 2009-го – і вже протягом 15 років приростає потишеньку новими роботами.

Саме «Українська серія» у всьому її складі експонується зараз в блакитній залі театру. Ідея ство-

рення цієї серії виникла на самому початку захоплення художниці ляльками – сталося це під впливом виступу сільського хорового колективу з Чернівецької області, який брав участь в одному з українських фольклорних фестивалів.

Присутня на тому фестивалі Олена була у захваті від чарівного жіночого співу а капела, від краси жіночого автентичного

костюму (тоді вперше побачила намитку – головний убір, що жінки накручують на голову). Саме тому костюм для своєї ляльки «Голубка» вона робила з великою любов'ю та щільністю. Навіть вишивку для вбрання лялькового персонажу виконала власними руками!

– Це захоплення народним костюмом вже багато років є для мене натхненною силою при ство-

ренні «Української серії». Але ж надихають не тільки костюми. В основу образів, композицій покладені емоції, які народжуються під час заглиблення в історію України... Є образи, що навіяні українською народною піснею, або жанрові сцени, іноді – біблійні історії, які уособлені в образі українців... Іноді буває щось особисте, перенесене на українське тло, – пояснює художниця. – Всі мої думки і відчуття стосовно України сприяли народженню творів, які розповідають про її минуле, відтворюють сьогодення, демонструють мрії та сподівання на майбутнє. Але в цьому уявному світі також не обходиться без янголів...

Тож серед українських персонажів виставки ми зустрінемося з костюмом для своєї ляльки «Голубка» вона робила з великою любов'ю та щільністю. Навіть вишивку для вбрання лялькового персонажу виконала власними руками!

Завершуючи свою розповідь про виставку, Олена знов повертається до композиції «Півник».

– У праукраїнців півень вважається передвісником зорі, сходу

Сонця, символом світла, вогню, відродження – одним словом, символом пробудження, продовження життя. Я прагнула у цій роботі, де присутні мама з дитиною, дати нашій Батьківщині надію на світле майбутнє...

На цій ексклюзивній, патріотичній виставці «Переможемо!» було чимало шанувальників творчості майстрині. Одна з них – директорка Миколаївської міської бібліотеки ім. Марка Кропивницького Інґа Хоржевська, яка поділилася своїми враженнями:

– Я обожнюю ляльок Олени Маркітан. Це неймовірний паралельний світ, в якому живуть щастя і добро. В якому люблять щиро, вірять в людей, мріють, кохають. І ці ляльки із співчуттям і переживанням дивляться на нас: чи впадемося ми з тими іспитами, що нам їх послала доля? Думаю, впадемося. Будемо намагатися не схибити. Переможемо!

Наталія Христова.
На фото: **Олена Маркітан та Інґа Хоржевська.**

Соціальний захист

Сонце і чисте річкове інгульське повітря В БУДИНКУ ДОБРА І МИЛОСЕРДЯ

– Сьогодні нам виповнюється 22 роки. Створювалися як Міський притулок для громадян похилого віку, але у 2020-му прийняли рішення про нову назву: «Міський геріатричний будинок милосердя імені Святого Миколая». За роки існування нашої установи тут створені та забезпечені добрі умови для проживання, соціально-побутового обслуговування та надання медичної допомоги громадянам похилого віку, – так починає свою розповідь директор Будинку милосердя Володимир Власов.

В закладі проживає більше 40 осіб, з яких 50% – це літкхорві, їм вкрай необхідна допомога та догляд за станом здоров'я. Середній вік проживаючих – 77 років, середня тривалість життя в установі – 83 роки. Є тут і довгожителі – чотири особи мають вік понад 90 років.

Вже багато років в будинку милосердя розроблена та діє Програма «Довголіття». Підопічні мають 4-разове харчування, у тому числі і дієтичне, цілодобове медичне обслуговування та забезпечені всім необхідним для гідного життя.

З 2002 року по теперішній час постійно проводиться благоустрій прибудинкової території цієї установи, включаючи укріплення схилів берегової зони річки Інгул та озеленення набережної.

У 2004 році відкрито для підопічних зашитуний сад з фруктовими деревами, різноманітними декоративними рослинами та квітами, який знаходиться під постійною турботою трудового колективу та літніх жителів Будинку милосердя.

– Це наш «Сад довголіття», – посміхається Володимир Власов. – Дякую студентам аграрного університету за посаджені тут веселі берізки, липки, туйки, катальпи, вербочки – з їхньої легкої руки вони почувуються чудово.

З 2008 року подвір'я установи прикрашає скульптура Святого Миколая, а за 2009-2012 роки на схилі Інгулу, прилеглому до установи, зведено каплицю Святого Миколая, яка є серцем та золотом родзинкою Будинку милосердя. Це душа за життя для здорових людей, надія

для хворих та умиротворення для старих та безнадійних – вважають співробітники.

З першого дня створення установи народжувався і «зелений оазис» на березі Інгулу. Ще у 2011-2014 роках тут була облаштована зона відпочинку біля води – і не лише для підопічних, а й для мешканців мікрорайону, споруджено дитячий спортивно-ігровий майданчик з чудовими скульптурами риб, тварин та обладнанням для дітей, що живуть у прилеглих будинках. Завдяки постійному догляду співробітників, на Інгульській набережній за 10 років розрослися дерева. Влітку тут, у затішній тіні, багато відпочиваючих городян та їхніх сімей.

Протягом 2018-2019 років було побудовано додатковий господарський блок для потреб установи (майстерня для столярних робіт та ремонту інвалідних колясок і ходунків, комора, кімната для сестри-господині).

Вже багато років робочий колектив Будинку милосердя займається також благоустроєм території на високому березі Інгулу: тут побудовано новий критий майданчик з фонтаном (ї це – на висоті 7 м над рівнем річки!) загальною площею 450 м для прогулянок та відпочинку літніх людей.

Під час повномасштабного вторгнення російських окупантів на територію України директор установи Володимир Власов зі своїми працівниками знаходився на своєму «Бовево посту», перші два місяці майже не залишаючи установу ні вдень, ні вночі.

Під час обстрілів у цюкольному приміщенні каплиці Святого Миколая було організовано укриття не тільки для підопічних і працівників, а й для мешканців прилеглої мікрорайону. Двері укриття були завжди відкриті, його забезпечили освітленням, лавочками, матрацами, питною водою та продовольством.

Після попадання ракети – на території Будинку милосердя, а також в приміщеннях установи своїми силами проведені ремонтні роботи з відновлення даху та вікон.

За допомоги директора департаменту Сергія Василенка працівники установи декілька місяців займалися роздачою рису та олії мешканцям приватного сектору Ракетного Урочища.

Міський геріатричний будинок під час відсутності водопостачання надав прихисток та створив умови для проживання 10 інюгородним водам, що розвозили питну воду містянам. Після встановлення баків для питної води були забезпечені нею не тільки підопічні та працівники, а й миколаївці з прилеглої мікрорайону.

Від самого початку війни директор установи Володимир Власов (за підтримки заступника міського голови Анатолія Петрова) організував зі своєю дочкою Олесею доставку з Голландії до установи вантажів з гуманітарною допомогою, медикаментами, продовольчими товарами, овочами, одягом, матрацами, постілью, побутовим приладдям тощо. Цим всім міський геріатричний будинок щедро ділився з мешканцями міста, а

надані голландцями хірургічні коагулятори сьогодні працюють у 4 лікарнях Миколаєва. Частина вантажу була направлена на допомогу мешканцям Херсонської області, постраждалим від затоплення.

Отже налагоджене життя в установі триває, незважаючи на війну.

– Ми збільшуємо кількість жилих кімнат, щоб миколаївці – представники знедоленої старості – могли знайти у нашому будинку гостинність та турботу. Для цього терміново за допомогою міського бюджету та силами працівників нашого Будинку милосердя була впорядкована частина житлової споруди за адресою: 2-а Набережна, 1. У цьому приміщенні зараз розміщено адмінкорпус, а у будівлі на території установи у 2024 році додатково відремонтовані та облаштовані власними силами ще 4 затішних кімнати для екстрено-кризового приймання громадян міста, які з різних причин терміново потребують тимчасового проживання та стаціонарного догляду, – розповідає Володимир Власов. – Таким чином, наш Будинок милосердя у разі необхідності зможе прийняти невелику кількість додаткових підопічних.

Навесні цього року було традиційно продовжено озеленення берегової зони, спільно з працівниками департаменту праці та соціального захисту населення Миколаївської міської ради висадили катальпи та гарно квітучий чагарник – спірею.

За особистою участю заступників міського голови в другому півріччі 2024 року було замінено 50 метрів підземного водоводу, яким користується установа та мешканці прилеглої мікрорайону. А нещодавно – заасфальтована аварійна частина дороги.

У Будинку милосердя – багато гідних помічників та друзів. Це не лише університетська молодь, а й шановні у місті промислові підприємства. Департамент праці та соціального захисту населення Миколаївської міської ради (директор Сергій Василенко) за підтримки депутатів міської ради та сама миколаївська громада – надійні піклувальники цієї гостинної соціально-медичної установи, яку 22 роки керує директор Володимир Власов, полковник запасу.

Ось що розповідають про нього колеги по роботі, підопічні та миколаївці, яких доля звела з цим відомим, славним громадянином. Небайдуцтво до справи, за яку він взявся, творча ініціатива, безкорисливість і доброта зачаровують кожного, хто вперше знайомиться з цією непересічною людиною. Завдяки цим якостям та організаційським здібностям, багато хто стає вірними помічниками та друзями установи. Все, що створено в Будинку милосердя і що планується, – розроблено за його ініціативи та при підтримці всього трудового колективу.

5 вересня, в день, коли Будинок милосердя традиційно святкує свій день народження, тут було багато гостей. Під час урочистостей відбулось вручення почесних грамот та подяк, лунали вітання, дарували подарунки та пригостили учасників смаколиками на честь свята.

Інґа Хоржевська.

Слово – молоді

Чекаємо на журналістську зміну!

Як не вчити студентів-медійників журн лістським основ м? Пр вильно – ділитися досвідом! З по р д ми прийшли р зом зі студент ми к фєдр журн лі стки, рекл ми т PR технологій НУК ім. дм. М к ров до ред торки г зети «Вечірній Микол ів» Олени Ів шко. Про це повідомил викл д чк к Федри Н т лія Кли менко. Т продовжил : «Ніяк теорія не з мініть досвід професіон л . Якщо ви шук єте де живе кре тивність, то зн йдете п ні н к Федрі журн лісткі, рекл ми т PR технологій НУК ім. дм.М к ров (з відув чк к Федрі Окс н Філ тов).

Що бачили і чули, де були і з ким зустрічалися та як вдалося поєднати роботу з відпочинком? Про це розповіли самі студенти. Єлизавета Семеновна - студентка 1 курсу кафедри журналістики, реклами та PR технологій НУК ім. адм. Макарова: «Я навчаюся на першому курсі, і для мене зараз все незвичайне і цікаве. Дуже круто, коли лекції можуть бути в такому форматі. Тобто ми попили кави та змогли перекусити. Познайомилась з новими людьми. Я дуже щаслива, що я вступила саме на кафедру журналістики, реклами та PR технологій!»

Ксенія Кравченко, студентка 2 курсу: «Це перша лекція

в цьому навчальному році, і ми одразу познайомились з головною редакторкою газети «Вечірній Миколаїв» Оленою Івашко. Дізнались, як працює газетне видання зсередини. Ми зустрілися, попили кави, і це було дуже класним проведенням часу. Я дуже щаслива, що я навчаюся тут і 2-й курс мене не розчарує. Також дуже рада зустрітись з викладачкою Наталією Клименко».

Олександра Сахарова – студентка 1 курсу кафедри журналістики, реклами та PR технологій НУК ім. адм. Макарова: «Я тільки на першому курсі, і мені дуже приємно, що пари можуть проходити не лише в аудиторії, але й на-

живо, гуляючи рідним містом. Це дуже круто!» Софія Голокоз – студентка 2 курсу кафедри журналістики, реклами та PR

технологій НУК ім. адм. Макарова каже: «Ми побачили багато фактів навколо себе, побачили, як друкують газети. Нам про це розповіли, і ми класно прогулялись. Також я хочу сказати, що дуже приємно, що в наш час ще друкують газети та люди ще їх купують.»

Максим Мешакін – студент 1 курсу: «В нестандартній та приємній атмосфері було цікаво провести цю пару. А також послідувати з людиною, яка друкує таку цікаву річ, як газету у 2024 році». Даниїла Левандовська – студентка 2 курсу кафедри журналістики, реклами та PR технологій НУК ім. адм. Макарова: «Сьогоднішня лекція дала мені незабутній досвід спілкування із редакторкою, дала мені зрозуміти чудові речі. Також ми побачили, як продаються

газети. Мені дуже сильно сподобалось і я щаслива, що змогла отримати досвід».

Євген Гордієнко – студент 1 курсу: «На сьогоднішній лекції я дізнався, що таке справжній день журналіста. Робочий день журналіста полягає в тому, що ти маєш постійно дивитися навколо себе та знаходити нестандартні події та явища». Руслан Богач – студент 2 курсу кафедри журналістики, реклами та PR технологій НУК ім. адм. Макарова: «Можна сказати, що ця газета викликала у мене певну ностальгію, оскільки моя бабуся дуже часто її виписувала і я нерідко читав її. Також ми завжди сперечаємось за кросворди з бабусею».

Данііл Пак – студент 1 курсу кафедри: «Ну що я можу сказати?! Газета насправді багатофункціональна. Нею можна багато чого робити. По-перше, в газеті можна знайти оголошення про роботу та кулінарні рецепти. По-друге, у газетах є цікаві кросворди. Також нею можна розтоплювати піч, чистити на ній рибу, Зрештою, газета – це універсальна річ, яка не циниться у наш час».

Олена Івашко. Наталія Клименко. Фото Наталії Клименко.

Пам'яті Педагога

Вона пішла, щоб лишитися

31 серпня цього року перестало битися серце Людини з великої літери, геніального педагога, чудової жінки, котру Бог нгородив йвищими чеснотами неписаного жордового Ст туту – позитивними моральними якостями. Пішл від н с в з світі Алл Петрівна Супрун.

Для тисячі її колишніх студентів ця звістка стала великою печаллю та гірким смутком, адже кожному, кого навчала в Миколаївському державному педагогічному інституті, а згодом – в Національному педагогічному університеті імені В.Сухомлинського, Алла Петрівна подарувала і промінчик свого сердечного тепла, і щирю людяність, і віру в справедливість. Вимоги, доброзичлива, ерудована. Вона досконало володіла предметом, а камертон її душі та розуму вловлював найменші проблеми людини, з якою вона працювала – будь-то під час лекції, а чи в дні екзаменаційних випробувань. Вона вміла дати ту «соломинку», котра допомагала студентам опанувати себе, зібратися з думками і впевнено скласти іспит. Алла Петрівна ніколи не принижувала людську гідність тих, з ким звела її доля. А які крилаті вислови, немов дорожочіні перлини, щедро розсипалися та влучно звучали в її багатій лексикі! Щира, світла, неповторна – такою вона запам'яталася і назавжди залишиться в пам'яті.

Пригадую, як Алла Петрівна розповідала мені про молодих своїх колежанок, котрих натхненно підтримувала, в яких так вірила! Вона вміла радіти чужим успіхам, а на це здатна лише самодостатня людина. Кажуть, що не замінимих немає. Та цей вислів розбиває на пилітку професійний шлях Педагога від Бога – Алли Петрівни Супрун. Сім останніх років педагогічний університет був без неї, – без тієї, котра титанічними зусиллями творила біографію цього навчального закладу. Пішла і щось важливе та неповторне пішло разом з нею. І ніхто її не зміг замінити, бо вона така була ОДНА.

... Яскрава, креативна, мудра, високоосвічена, незабутня...

Такою ми Вас знали. Такою Ви залишитесь в нашій пам'яті. Останнім часом Алла Петрівна мала проблеми зі здоров'ям, та чи пожалілася комусь на них? Ми всі завжди бачили її сильною, а її сили, виявляється, Бог теж дав дозволу... І хрест кожному дається по силах... Вона не нарікала на долю, якщо та й посилала іншій певні випробування: мужньо додала, бо мала кому допомагати, мала кого підбадьорювати. Я належу до тих, кому пощастило бути студенткою Алли Петрівни, більше того – пощастило спілкуватися поза межами навчального закладу. Це і завдяки її мудрим порадам я стала впевненішою та навіть сміливішою в прийнятті кардинальних рішень. Вона побачила мій характер, цінувала мою творчість...

Дякую Вам, Алло Петрівно, що вчили і наставляли, що були великим Другом і візирцем! А в тому, що Ви залишили земні шляхи-дороги напередодні нового навчального року є теж своєрідний знак: Ви не змогли триматися за цей світ без своєї улюбленої справи, котрій присвятили життя.

Вічіп м'ятеВ м! Світл п'мяте!
... Ви пішли, щоб лишитися в пам'яті Вашої родини, тисяч і тисяч студентів, вдячних колег, знайомих, з ким перетиналися Ваші шляхи-дороги. Пішли, щоб лишитися...

Ганна Король, член Національної Спілки журналістів України та національної Спілки письменників України.

Смачні посиденьки

«Баклажани, як гриби» – пікантна закуска для любителів «синеньких»

Сьогодні зіркою вже уподобаної бгтьом читчм «Вечірнього Микол ів» рубрики «Смачні посиденьки» ст не бл кл ж н, с ме – легк і швидк вприготув нні з куск з «синеньких», які в процесі м ринув ння ст ють схожими н гриби.

У цьому рецепті ми не очищати мемо баклажани від шкірки, тому овочі потрібно вибрати невеликого розміру, з гладкою непошкодженою шкіркою і не перестиглі. Мені дуже подобаються круглі «синенькі» – це ж

суцільне «м'ясо» і насіння в них практично немає.

- Нам знадобляться:
 - Баклажани – 1 кг
 - Цукор – 2 ст. л.
 - Сіль – 2 ст. л.
 - Оцет столовий 9% – 100 мл
 - Вода – 2 літри
 - Запашний перець горошком – 3-4 шт.
 - Лавровий лист – 2 шт.
 - Часник – 3-4 зубчики
 - Кріп свіжий – кілька гілочок
 - Рослинна олія – 4-5 ст. л.

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Баклажани ріжемо кубиками середнього розміру, часник пропущемо через прес, кріп подрібнимо ножом.
2. У каструлі з'єднуємо воду, цукор, сіль, оцет, запашний перець, лавровий лист, доводимо маринад до кипіння і відправляємо в нього «синенькі».
3. Варимо баклажани на маленькому вогні 7-8 хвилин після закипання – вони повинні залишитися пружними та злегка хрусткими.

4. Відкидаємо «синенькі» на друшляк – нехай стікають і остигають.
5. Охолоджені баклажани перекладаємо в миску, туди ж відправляємо часник, кріп, олію і акуратно перемішуємо.
6. Даємо закусці настоятися 2-3 години – і вона готова до вживання.
7. Якщо ви не плануєте відразу з'їсти цю смакоту, то перекладіть її в банку або скляний контейнер, закрийте щільною кришкою і відправте в холодильник, де вона може зберігатися 2-3 місяці. Перед подачею в салат можна додати кілька цибулі, м'який сир, волоські горіхи, – й ароматне, неймовірно смачне доповнення до будь-якого гарніру готове!

Олена Філінюк.

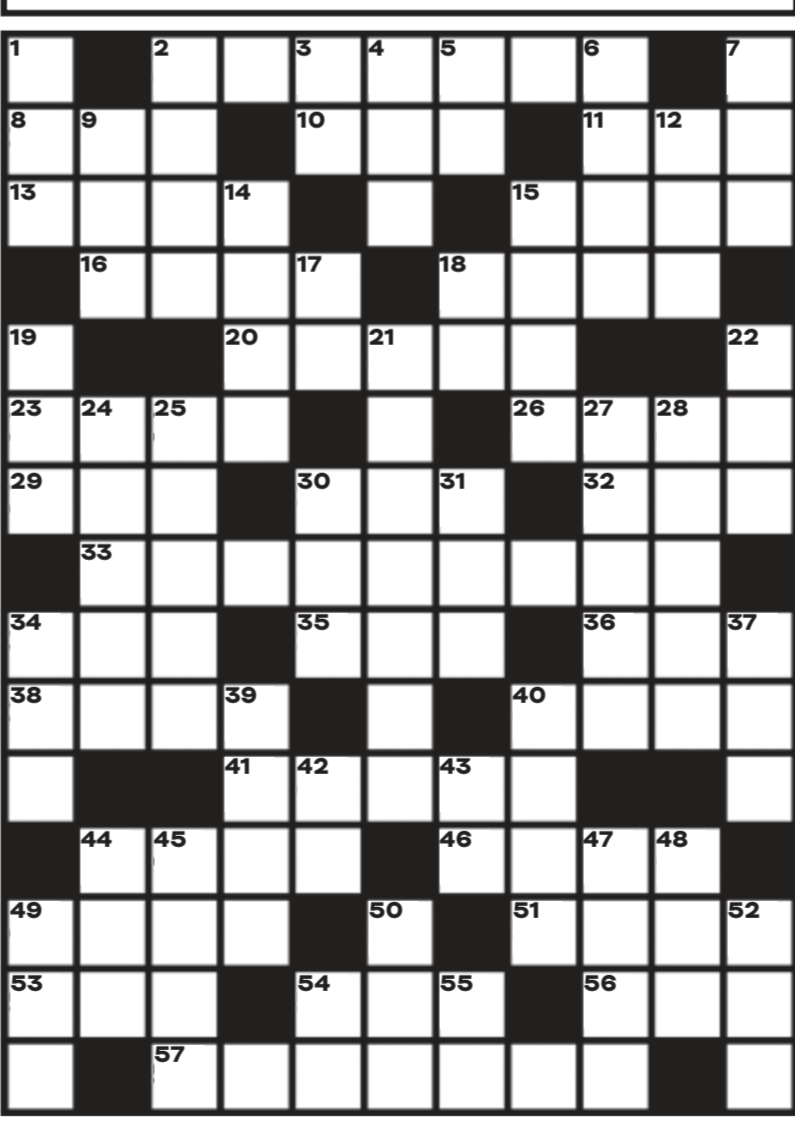
ЗА ГОРИЗОНТАЛІЮ:

2. Доброякісна пухлина, що розвивається з кровоносних або лімфатичних судин. 8. Об'єднана держава Сирійської Республіки та Республіки Єгипет, що існувала з лютого 1958 по вересень 1961 року. 10. Автоматизоване робоче місце. 11. В релігії Стародавнього Єгипту – бог Сонця. 13. Адміністративна комуна в Швеції. 15. Те саме, що нудьга. 16. Різноманітної форми посудина, що використовується для квітів, фруктів, солодощів і т. ін. або як декоративна річ. 18. Плетена булка видовженої форми. 20. Найбільший духовий клавішний музичний інструмент, що складається з набору труб, у які нагнітається повітря. 23. Кіпка на чомусь. 26. Чоловічий верхній одяг громадян у Стародавньому Римі. 29. Струнний щипковий музичний інструмент, поширений серед народів Закавказзя, Ірану, Афганістану та інших країн. 30. Генетично модифікований організм. 32. Настінний свічник або держак для лампи. 33. Релігійно-етичний рух, що виник на початку 18 ст. в Англії, а згодом поширився у вигляді таємних товариств в інших країнах Європи. 34. Одиниця виміру земельної площі в Англії і Північній Америці. 35. Представник народності іранської мовної групи, що живе в Азербайджані, Дагестані, Ірані. 36. Представник групи ймовірно слов'янських племен, що згадуються візантійськими авторами з 4 ст. до початку 7 ст. 38. Північноатлантичний Альянс. 40. Багаторічна тропічна й субтропічна трав'яниста рослина з довгастим м'ясистим листям, укріпим по краю шипами. 41. Країна на Середньому Сході. 44. Багато оздоблене крісло на спеціальному підвищенні – місце монарха під час урочистих церемоній у палаці. 46. Одночасний постріл з кількох рушниць, гармат і т. ін. 49. Непр. 51. Співець-поет у стародавніх кельтах. 53. Пластоподібний інтрузив, що застигає у товщах гірських порід. 54. Вузкий край, кромка чого-небудь. 56. Оборонна споруда для прикриття артилерійської зброї та її obsługi. 57. Лінійна карта, що сполучає місця з однаковим атмосферним тиском.

ЗА ВЕРТИКАЛІЮ:

1. Слово, що додається до імен знатних чоловіків в Іспанії. 2. Декоративна споруда у вигляді брами, що завершується склепінням. 3. Відгук на звертання. 4. Ірландська республіканська армія. 5. Міжнародна одиниця електричного опору. 6. Представник народу, який проживає в південно-східному Дагестані. 7. Бойовий заклик під час атаки. 9. ... Евальд (естонський композитор). 12. Урочистий вірш, присвячений якійсь видатній події, відомій особі. 14. Проста речовина елемента Нітрогену. 15. Місто та муніципалітет у Франції, адміністративний центр регіону Пеї-де-ла-Луар та департаменту Атлантична Луара. 17. Міра земельної площі. 18. Уживається для вираження незгоди з чим-небудь, неприйнятності чогось (інді з відтінком іронії). 19. Невідома величина. 21. Спортсмен, який займається гімнастикою. 22. Останній правитель І династії Ранняго царства Давнього Єгипту (бл. 2890 до н. е.). 24. Пристрій на стволі вогнепальної зброї для прицілу. 25. Сильне захоплення чим-небудь; запал, завзяття. 27. Стрімке падіння великої частини ґрунту, гірської породи, снігу і т. ін. внаслідок зсуву, руйнування і т. ін. 28. Скупчення плодів або квітів на одній гілці. 30. Представник племені давніх германців – вихідців із Скандинавії, яке в І ст. до н. е. розселилося в пониззі Вісли. 31. Назва східної сторони світу у мореплавстві та метеорології. 34. Муніципалітет у Франції, у регіоні Центр, департамент Ер і Луар. 37. Тонкі дошки. 39. Рів із земляним насипом, валом навколо чого-небудь. 40. Представник основного населення Передньої Азії та Північної Африки. 42. Назва серії літаків авіаконструктора Антонова. 43. Стара назва літери «а». 44. 2+1. 45. Спортивне змагання на спеціально підготовлених стандартних автомобілях або мотоциклах за заданим режимом руху. 47. Російське авто. 48. Протиракетна оборона. 49. Автоматизована система керування. 50. У рослині – комплекс тканин, що ними органічні речовини переміщуються від листків до коріння. 52. Дорожньо-транспортна пригода. 54. Сімнадцята літера грецької абетки. 55. Здивування, здогад.

КРОСВОРД

© Українське кросвордне

Де нас знайти? Купити газету «Вечірній Миколаїв» можна щодня в точках розповсюдження преси. Зокрема, на Центральному ринку, 6-й Слобідській, Колодезній, Театральній, на ринку «Колос», Намиві. Завжди свіжі номери можна придбати в середу з 12.00 до 18.00 та щотверга з 17.00 до 19.00 на зупинці «Соборна» (по проспекту Центральному) між Соборною та Маріупольською, якщо їхати в бік Лісків. У зв'язку із попитом плануємо розширювати мережу та часи роботи кіоску.

Оголошення
● У зв'язку з втратою атестату про повну загальну середню освіту серії МП АВ №016997, виданого Новоодеською загальноосвітньою школою №2 І-ІІІ ступенів 17 червня 1997 року на ім'я Попов Володимир Миколайович, вважати недійсним.
● Втрачено посвідчення тракториста-машиніста серії АБ 281491 категорія А видане інспекцією Держтехнагляду по Первомайському р-ну Миколаївської області на ім'я Торопніної Тетяни Сергіївни. Вважати документ недійсним.
Телефон відділу реклами: +380 99 965 61 38

Передплатний індекс 30414
на місяць - 36 грн
на квартал - 108 грн
на 5 місяців - 180 грн

Відповіді до кросворда від 4 вересня 2024 року:
3 горизонт лло:
1. Назва 5. Драма 9. Іра. 10. Шов. 12. Баз. 13. Алгомерат. 17. Ск. 18. Рік. 20. Ан. 22. Талія. 24. Ба. 25. Бюро. 27. Літр. 29. Уха. 30. Атс. 32. Орк. 33. Стратон. 34. Акт. 36. Оно. 37. Іго. 40. Море. 42. Лярд. 43. Ут. 44. Вояка. 47. Ар. 48. Мед. 49. Вус. 51. Ренегатка. 54. Хан. 55. Сад. 56. Аул. 58. Абака. 59. Ритт.
3 вертикак лло:
1. Ні. 2. Ара. 3. Загс. 4. Ашока. 5. Двері. 6. Абак. 7. Мат. 8. Аз. 11. Ом. 14. Літо. 15. Ріал. 16. Табу. 19. Марк. 21. Нюх. 23. Латаня. 24. Бтр. 26. Растр. 28. Іоня. 30. Аро. 31. Сто. 34. Амур. 35. Кот. 38. Гра. 39. Одра. 41. Евен. 42. Лаут. 45. Оседа. 46. Квадр. 48. Мена. 50. Скат. 51. Раб. 52. Га. 53. Ауг. 54. Ха. 57. Ля.